

Valon vallassa

Viimeiset vajaa kolme kuukautta ovat olleet varsin vallankumouksellista menoa, nimittäin kirkollisesta näkökulmasta. Toista vuotta kestäneen suljettujen ovien ajan jälkeen saimme vihdoinkin avata uuden kirkon ovia, ensin huhtikuussa kirkon vapaaehtoisten koulutuksille ja toukokuun alusta jo kirkkoon tutustujille.

On ollut riemullista seurata tulijoiden reaktioita heidän astuessaan kirkkosalin ovesta sisään. Ulkoapäin tiilipintaisen, keskiaikaistyyllisen kirkon sisin huokuu puupintojen kodikasta lämpöä ja ylhäältä laskeutuvan valon rauhoittavaa voimaa. Esiin nousevat erinomaisesti kirkkotekstiilien kauneus ja rouhean krusifiksin sekä alttaripöydän kukkien ja kynttilöiden hiljentävä levollisuus. Mieleen ovat jääneet erityisesti erään tulijan sanat: ”On kuin kirkkoon tulisi.”

Antoisia kohtaamisen hetkiä olemme saaneet jakaa kävijöiden kesken, vaihtaa kokemuksia ja tunnelmia, muistella vanhaa kirkkoa ja jakaa elämisen varsivaellusta. On ollut hyvä pitkästä aikaa katsoa silmiin ja puhua toisillemme.

Aivan parasta on ollut suuren vapaaehtoisjoukon sitoutuminen kirkkotyöhön. On ollut ilo seurata sitä palvelemisen ja kohtaamisen iloa, joka heidän työstään on välittynyt. On tullut kotikirkko-olo, tänne saamme tulla yhteen ja tätä saamme tehdä yhdessä.

Viime viikolla saimme pääoven molemmin puolin terassikalusteet. Nyt kirkkoon voi poiketa myös kahville.

Hymyillen kirkosta poistuvat kävijät saavat vastaan tulijankin hymyilemään. Joku kirkosta lähtevä taisi tiivistää sen jotenkin näin: ”Valon vallassa oleva välittää valoa.”

Jussi Leppälä